

غزل شماره ۳۰۴

دارای جهان نصرت دین خسرو کامل

یحیی بن مظفر ملک عالم عادل

ای در که اسلام پناه تو گشاده

بر روی زمین روزنه جان و در دل

تعظیم تو بر جان و خرد واجب و لازم

انعام تو بر کون و کان فایض و شامل

روزِ ازل از کَلکِ تو یک قطره سیاهی
بر روی مَه افتاد که شد حلّ مسأل

خوشید چو آن خالِ سیه دید، به دل گفت
ای کج که من بودمی آن هندویِ مقل

شاهِ فلک از بزمِ تو در رقص و سماع است
دستِ طَرَب از دامنِ این زمزمه گسِل

می نوش و جهان بخش که از زلفِ کمندت
شد گردنِ بدخواه گر قنارِ سلاسل

دورِ فلکی یکسره بر منبجِ عدل است
خوش باش که ظالم نبرد راه به مترل

حافظِ قلم شاه جهان مقسمِ رزق است
از بهرِ معیشت کُن اندیشه باطل

تفسیر فال

ناراحت رقیبان و حسودان نباش، زیرا تو به زودی همگی را شکست خواهی داد. اما این پیروزی مشروط به آن است که در مسیر کسب روزی، راه حلال و مشروع را برگزینی و از عقل و درایت خود به بهترین نحو ممکن استفاده کنی. باید بدانی که رعایت اصول اخلاقی و توجه به منابع حلال در زندگی نه تنها باعث افزایش برکت در روزیات خواهد شد بلکه موجب آرامش خاطر و رضایت درونی نیز می‌گردد. نتیجه‌ی کارهای خوبی که انجام داده‌ای، به زودی

خود را نمایان خواهد کرد؛ یعنی با تلاش مستمر و مداوم تو، ثمره‌های مثبت آن را خواهی دید. همچنین مشکلاتی که اکنون با آنها دست و پنجه نرم می‌کنی، با صبر و پشتکار حل خواهند شد و این مراحل دشوار فقط بخشی از سفر موفقیت تو هستند. بنابراین، همواره با ایمان به توانایی‌های خود پیش برو و نگران حوادث منفی پیرامونت نباش.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)